

Wie laat de hond uit? / #42 Mijn hond heeft pijn (Audiotranscript)

Nadieh Cuijten: En een hele goeie tip daarin vind ik ook om elk half jaar een foto van je hond te maken op dezelfde plek, en dan kun je zien of het lichaam verschuift dus dan kun je van de zijkant, voorkant, alle kanten foto's maken.

Marieke: O, ik dacht elk jaar een röntgenfoto.

Nadieh Cuijten: Mag je ook doen als je wilt, nee, dat zou ik niet doen. Maar een foto van je hond maken, letterlijk om te kijken, oké, is er misschien een schouder naar beneden gezakt? Wat is er veranderd?

Viola: O ja, wat een goeie tip.

Nadieh Cuijten: Ja, dan kun je dus zien of er iets verandert, eigenlijk.

Jet: Deze podcast wordt je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Je luistert naar een nieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Jet, Marieke en Viola over het leven met hun viervoeters. Te gast is Nadieh Cuijten zij is holistisch hondengedragsdeskundige, maar we beginnen met de vraag van een luisteraar.

Josephine: Met Josephine

Jet: Hallo Josephine, je spreekt met Jet van de podcast 'Wie laat de hond uit?'.
Josephine: Hai Jet.

Jet: Hoi, je hebt een vraag voor ons.

Josephine: Ja, dat klopt! Ik heb wel eens gehoord dat honden niet zo makkelijk laten zien als ze pijn hebben.

Jet: Ja.

Josephine: En ik denk: ja, hoe kan je het dan toch zien? Zijn er toch signalen? Want ik had laatst zelf bij mijn hond, die zat mij ineens al erg aan te kijken en nou ook wel behoorlijk te hijgen. En toen dacht ik: ja, wat is er nou aan de hand? Zou 'ie dan nu pijn hebben? Toen wist ik het eigenlijk niet zo goed. Ik wist ook niet zo goed wat ik moest doen.

Jet: Nee. Nou ja, dat is een hele goeie vraag, want je wil natuurlijk wel je hond kunnen helpen als je ziet dat die pijn heeft, maar dan moet je het wel eerst herkennen.

Josephine: Ja, precies.

Jet: Precies nou, ik ga dat voorleggen aan het panel dat vandaag aan tafel zit, dus ik zou zeggen: lekker blijven luisteren en hopelijk kunnen we je helpen. Gaat het nu wel goed met je hond trouwens?

Josephine: Ja hoor, hij is blij. Dat is ook weer bij honden, hè, het kan ook weer zo over zijn.

Jet: Ja. Net kinderen eigenlijk.

Josephine: Ja, precies, hij is weer helemaal oké.

Jet: Nou, dat is in ieder geval fijn om te weten. Josephine, dank je wel voor je vraag. We gaan ermee aan de slag.

Josephine: Nou, ik ben benieuwd. Dank je wel.

Jet: Oké, dank je.

Marieke: Hoi, ik ben Marieke, mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet mijn hond heet Poppy en ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Viola: Hai ik ben Viola en ik heb Barry meegenomen en samen hosten we Pet&Breakfast in Rotterdam.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen, wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Voice-over: Aflevering 42: mijn hond heeft pijn.

Jet: Herken jij het Viola, als Barry pijn heeft?

Viola: Ja, ik herken het wel, maar ik weet iets. Ook dat Barry niet zo heel snel het laat zien dat 'ie pijn heeft. Maar dat 'ie ongemak heeft, dat uit zich inderdaad wel vaker in hijgen, heel zenuwachtig gedrag. Of nou ja, als 'ie echt een mank pootje heeft ofzo, dan is het wel vaker natuurlijk duidelijk, als 'ie een lichaamsdeel niet beweegt, dan is daar iets mee.. Als het een soort van buikpijn ofzoiets is, dat geeft 'ie dan op die manier, althans dat denk ik dat het buikpijn is, dat geeft 'ie dan wel aan.

Jet: Er zijn verschillende manieren om verschillende soort pijn aan te geven.

Viola: Precies.

Jet: Ja, maar het blijft een lastig ding. Josephine die zei ook al van ja, en kan dan ook ineens zo maar over zijn. Dus net als met kleine kinderen. Marieke, zie jij het bij Mila?

Marieke: Nou ja, ik ben natuurlijk dierenartsassistente, dus ik heb er ook wel deels voor geleerd om het goed te kunnen herkennen. Dus ik denk dat ik redelijk veel zie en merk en ook goed weet of ik wel of niet met gierende bandjes naar de dierenarts moet rijden. Alleen het lastige is dat zij ook wel heel veel pijnklachten heeft die niet zo duidelijk waarneembaar zijn. Dus bijvoorbeeld de maag-darmproblemen die ze toch wel een tijdje heeft gehad. Dat liet zij niet echt duidelijk zien.

Jet: Ik kon dat wel trouwens horen, ik hoor dat bij Pop. Als die echt last heeft van haar buik, nou, dan hoor je echt aan de andere kant van de kamer en dat is niet dan in de vorm van scheten, ook een leuk onderwerp.

Marieke: Gaan we weer.

Jet: Ja, sorry.

Marieke: Drie minuten bezig en het gaat alweer over scheten.

Jet: Ja, ik hou erg van praten over poep.

Viola: O?

Jet: Ja, hallo Viola.

Viola: Hoi.

Jet: Leuk dat je er bent, maar als Pop last heeft van haar buik en wij denken dan dat dat ook pijn in de buik is, dan hoor ik gewoon dat die darmen borrelen. Dus geen scheten, maar wel borrelen.

Marieke: Ja, bij haar helemaal niet.

Jet: Helemaal niet?

Marieke: Nee, en de ontlasting was elke keer wel redelijk oké, dat je denkt: nou, dit kan er prima mee door, maar toch merk je ergens dat ze oncomfortabel is. Dus van alles wat geprobeerd. Van nou ja, is het dan je rug? Dus we zijn bij de fysiotherapeut, osteopaat en elke keer waren er wel wat kleine dingetjes, maar ze zeiden: ja, dit kan niet de reden zijn waarom zij het zo onprettig vindt om aangeraakt te worden of om benaderd te worden. Dus vanuit haar gedrag zijn we eigenlijk teruggegaan naar oké: wat zou het dan kunnen zijn? En pas nu weten we dus inderdaad, oké, die maag-darmproblemen hebben daar zeker aan bijgedragen. Dus dat is zo moeilijk, want soms denk ik: praat gewoon, vertel me wat er aan de hand is.

Viola: Ja.

Jet: Zeggen zou dan handig zijn inderdaad, ja. Aangeschoven is onze deskundige van vandaag Nadieh Cuijten, jij bent holistisch hondengedragstherapeut, pijn herkennen bij je hond, ik vind dat echt een uitstekende vraag, waar ik denk ik ook niet een heel eenduidig antwoord op zal krijgen.

Nadieh Cuijten: Nee, zeker niet, want dat is ook geen eenduidig antwoord op te geven. Pijn uit zich namelijk in heel veel verschillende manieren en een hond, tenminste niet alle

honden, je hebt er natuurlijk honden bij die licht gevoeliger zijn, laat de pijn niet zien. Want als je in de natuur zou leven en je hebt pijn, dan ben je ook zwakker. Dus honden zijn meester in pijn verborgen te houden voor ons, dus dat is heel lastig te zien. Waar je het aan zou kunnen zien is gedragsverandering natuurlijk, we kennen allemaal de signalen ook wel dat een hond gaat piepen of...

Jet: Maar kan ook angst zijn.

Nadieh Cuijten: Dat kan ook ja.

Jet: Er zijn verschillende frequenties...

Nadieh Cuijten: Waar je naar moet kijken, de belangrijkste, denk ik altijd, is kijken naar gedragsverandering. Wat doet je hond anders dan dat 'ie voorheen deed? Maar dat kan dus ook al zijn, stel je voor, je hond ligt op z'n matje, hij ligt daar lekker te chillen, jij loopt langs dichtbij zijn benen in de buurt en in één keer snap, hij snapt en je denkt: hé, zou het agressie kunnen zijn? Maar dat zou dus ook kunnen zijn, dat 'ie last heeft van z'n achterhand en dat jij in de buurt komt, bedreigend is voor z'n lichaam. Of bijvoorbeeld, je gaat altijd met je hond wandelen, je gaat met de auto en je wil weer terug de hond in de auto zetten en je hond wil niet meer in de auto. Is 'ie dan eigenwijs of kan 'ie gewoon niet meer in die auto springen? Er zijn subtiele signalen soms.

Marieke: Ik heb nu weer een afspraak gemaakt voor Mila voor de fysiotherapeut, omdat zelfs m'n vriend, nou en die is wel van: nou leuk, een hond, gezellig en ik ga ermee wandelen, maar niet zo oplettend in hoe dat bewegingstelsel zit. Die zei zelfs: ze springt de laatste tijd wat moeilijk op de bank. Toen dacht ik: als jij het zelfs door hebt, dan gaan we sowieso weer naar de fysiotherapeut.

Nadieh Cuijten: Ja, heel goed.

Nadieh Cuijten: Ja, inderdaad, heel subtiel, maar wel duidelijk eigenlijk. Als je daar goed op let.

Jet: Je moet eigenlijk altijd alert zijn.

Nadieh Cuijten: Ja en een hele goeie tip daarin vind ik ook om elk half jaar een foto van je hond te maken op dezelfde plek, en dan kun je zien of het lichaam verschuift dus dan kun je van de zijkant, voorkant, alle kanten foto's maken.

Marieke: O, ik dacht elk jaar een röntgenfoto.

Nadieh Cuijten: Mag je ook doen, nee, zou ik niet doen, maar foto van je hond maken, letterlijk om te kijken oké, is er misschien een schouder naar beneden gezakt? Wat is er veranderd?

Viola: O ja, wat een goeie tip.

Nadieh Cuijten: Ja, dan kun je dus zien of er iets verandert eigenlijk. En het aftasten van je hond, ook zo superbelangrijk. Ik doe eigenlijk dagelijks wel, omdat ik gewoon lekker van knuffelen hou, mijn honden even aanraken, onder het lichaam, bij de hals, bij de pootjes, even gewoon afstrijken. Nou en als ik al iets vind, laatst ben ik bij dierenarts geweest voor een, nou, dat was de grote van een erwtje, een vetbultje, kwamen gelukkig achter, maar dat kan dus ook een tumor zijn. Maar ik vind dat dus meteen en ik ga meteen naar de dierenarts en heel veel mensen denken: oh, ja, dat komt wel goed. Of heeft 'ie nou z'n tandje afgebroken? En je laat de honden aankabbelen, ja, en dan krijg je echt grote problemen. Controleer je hond goed en neem kleine signalen serieus. Heel belangrijk.

Jet: Ja, goed, jij zegt dan: ja, ik vind het ook gewoon fijn om de hond te aaien. Ik denk dat bijna iedereen dat wel heeft.

Marieke: Zeker.

Jet: Als je dat helemaal niet hebt met je hond, denk ik dat je eerder zelf even goed naar jezelf moet kijken. Dat klopt volgens mij niet helemaal. Maar goed, dat zei ik natuurlijk niet hardop. Ik loop heel veel in het bos met mijn Pop, dus het heeft ook nog eens, buiten dat het bijzonder prettig is om te doen, heel veel baat om ook bestjes te ontdekken, teken heb ik altijd meteen door. Dus ja, zo'n bultje, ja, ik merk dat ook gelijk. Ja, dat is heel belangrijk, denk ik.

Nadieh Cuijten: Zeker dat nachecken van je hond ook op inderdaad de parasieten is ook ontzettend belangrijk. Vooral na het wandelen, weet je wel, die liesstreek, achter de oortjes, ja, al die warme plekjes achter bij de balletjes, zeg ik altijd, daar heeft mijn James ooit een teek gehad en hij vond het niet zo leuk dat ik die daar weg moest halen.

Jet: Heel gek.

Viola: Ja, dat snap ik.

Jet: Heel gek.

Nadieh Cuijten: Ik vond het zelf ook vervelend voor hem, maar ik heb het toch heel vriendelijk doch dringend gevraagd om toch maar te gaan liggen en hem verwijderd. Maar inderdaad controleer die dingen goed, maar ook hierin wel weer preventief. Als je gaat wandelen, zorg dat je hond behandeld is. Als ik naar een gebied ga waarvan ik weet dat de kans groot is dat er meer teken zijn, dan spray ik mijn honden als van tevoren nog eventjes gewoon goed in om die kans te verkleinen. Ik werk echt graag preventief en niet achteraf, zeg maar.

Jet: Maar goed, dat is natuurlijk ook ontzettend belangrijk als je een goed baasje wil zijn. Maar pijn herkennen is wel echt lastig. Ja, Josephine zei: hij zat me heel erg aan te kijken en hij zat te hijgen. Dat zie ik bij Pop ook wel eens gebeuren, maar dan heb ik eerder de indruk van dat dat geen pijn is, maar dat dat eerder zenuwen zijn.

Nadieh Cuijten: Ja, dat kan, dat maakt het wel moeilijk.

Jet: Dat is mijn vertaling dan.

Nadieh Cuijten: Ja, dat kan dat het in jouw geval zenuwen is bij de hond. Dus dat maakt het lastig als je gaat afvragen: oké, wat wil je nou en het houdt zich even aan. Bijvoorbeeld, je zit een avond op de bank en je hond hijgt een keer en dan kun je je afvragen: oké, zou het stress zijn? Maar als de volgende dag weer is en de volgende dag weer, dan wil je toch wel actie gaan ondernemen en gewoon een gezondheidscheck doen bij je dierenarts of een osteopaat.

Jet: Ja.

Marieke: En ik denk ook dat wat je net ook zei, gedrag zegt heel veel. Dus als je hond zich anders gedraagt dan dat die normaal doet, of überhaupt als 'ie gedrag vertoont wat je niet kan verklaren, daar ben ik nu echt wel achter dat je soms dan echt heel diep moet graven om daarachter te komen: waar komt dat vandaan? En toch is dat wel ook een signaal. En als ik naar mensen om me heen had geluisterd dan had ik Mila een ruk aan de lijn moeten geven als ze blafte, dat ik dacht: leuk dat je het zegt, maar ik gooi het gelijk weer in de prullenbak.

Jet: Ja, goed zo.

Marieke: En als je dan nu bedenkt dat ze dus inderdaad, nou ja, ongemak heeft gehad en daarom aangeeft: blijf bij uit de buurt, dan heb je dus ook nog je baas die aan een riem gaat rukken, want hou je bek dicht en kom we lopen door. Ja, dan word je ongemak alleen maar erger en dan word je dus ook niet door je eigen, nou ja, persoon begrepen dus ik denk...

Jet: Dat maakt die afstand eigenlijk alleen maar groter de voor de hond om aan te geven dat er iets aan de hand is.

Marieke: Ja. En je ziet gewoon heel vaak dat pijn of lichamelijke klachten de reden zijn dat een hond uitvalt of wat voor gedrag dan ook vertoont. Dus bij gedragsproblemen als je een goeie gedragstherapeut hebt, zullen ze ook vaak zeggen: ga langs een dierenarts. osteopaat, ga deze onderzoeken doen en dan kijken we vanuit daar verder.

Jet: Ja, is het misschien een psychologie van de koude grond, want je moet natuurlijk nooit een hond bekijken zoals mensen reageren op dingen, maar als je echt een hele goeie band hebt met je hond, zal zo'n hond dan eerder aangeven, duidelijk, dat die pijn heeft, omdat 'ie zich niet bedreigd voelt door jou? Maar denkt: oh, dit is mijn mens, die gaat mij helpen? Of is dat misschien iets te kort door de bocht?

Viola: Ik denk wel dat dat zo is.

Jet: Ja, denk je dat?

Viola: Ik voel wel aan Barry dat 'ie naar mij toe komt als 'ie in veiligheid gebracht wil worden, zeg maar. Als 'ie wil dat ik hem bescherm, nou, dat kan ook zijn als...

Jet: Ja, bescherming wel, ja.

Viola: Ja, en dat kan denk ik ook zijn als 'ie pijn heeft, want hij voelt dat ik hem kan beschermen, dus hij zal dat eerder aan mij duidelijk maken.

Viola: Ik zie jou knikken, Nadieh?

Viola: Ja, hartstikke. Kijk, jij gaf net ook al een mooi verhaal met het rukken aan de lijn. Als jouw hond jou niet kan vertrouwen, hoe kun je dan verwachten dat 'ie met je gaat communiceren? En als 'ie dus communiceert bijvoorbeeld door uit te vallen aan de lijn en jij gaat aan die lijn rukken, dan is er dus geen ruimte voor communicatie. En geen ruimte voor

communicatie zorgt ervoor dat je hond zich niet veilig voelt en hij stopt met gedrag te laten zien. Dus je gaat niks meer herkennen. Die hond voelt zich niet meer veilig. Dus heel, heel belangrijk dat je dus luistert naar wat je hond zegt. Geen symptoombestrijding, dat is zo belangrijk. Als een hond gedrag laat zien wat je niet wenselijk vindt, vraagt dan je eerst af: waarom laat 'ie iets zien? Ik zeg altijd: wtf, niet what the fuck, maar what's the function?

Viola: Hé.

Jet: Goed dat je het even uitlegt, dank je wel.

Nadieh Cuijten: Functie van gedrag, als jouw hond uitvalt aan de lijn, wat is de functie hiervan? En wat je ook zegt, een goeie gedragstherapeut gaat dat tot de bodem uitzoeken en gaat geen symptoom bestrijden. Het gedrag wat tot uiting komt door pijn, ga je aanpakken op 't moment dat de pijn aangepakt wordt. Dus dat kan natuurlijk wel gedrag zijn. Bijvoorbeeld, je kan een hond hebben die heel erg aanslaat in huis, heel veel blaft omdat 'ie bijvoorbeeld pijn aan z'n oortjes heeft, een oorontsteking, dus geluiden doen pijn aan je oortjes. Dus als die oorontsteking weg is, kan het nog zijn dat je hond blijft aanslaan omdat dit eigenlijk een anticipatie is van pijn, als 'ie geluiden hoort. Dus dan heb je gedrag ten gevolge van de pijn. Dus eerst pijn oplossen, dan kun je met het gedrag aan de slag.

Jet: Zo, nou.

Marieke: Ja, en ik merk het nu echt, nu Mila op andere voeding staat. Ze is gewoon over het algemeen minder gefrustreerd. Of ze is gewoon over het algemeen relaxter, natuurlijk, 't is nog steeds niet het meest vrije hondje naar andere honden toe, want ze heeft een jaar lang het gedrag ook kunnen oefenen van: andere honden is onprettig, want die komen dichtbij in de buurt. Dus daar moet ik nog steeds heel erg in managen. Maar er is weer een basis waarop je kan gaan trainen. En ik denk dat als ik de voeding niet had aangepast, dan was het nooit mogelijk geweest om verder te komen, omdat je dan inderdaad de oorzaak niet weg heb gepakt.

Viola: Ja, precies.

Jet: Maar wat is dan precies dat moment geweest dat jij je realiseerde: ik moet nu echt verder gaan kijken, want misschien moet ze ergens mee geholpen worden? Dat is natuurlijk altijd een best wel een moeilijk lijntje.

Marieke: Ja, eigenlijk al best wel snel dat ik dacht: hé, dit gedrag doet zich voor. Wat kan hieraan vooraf zijn gegaan? Nou, in eerste instantie zie je vaak dat het bewegingsapparaat daar wel, zeg maar, in mee kan werken. Dus dat was eigenlijk de eerste stap, fysiotherapeut.

Alleen, daar kwamen niet zulke grote bevindingen uit, dat het dus nog steeds niet verklaarbaar was. En toen, uiteindelijk was er een moment dat het redelijk steady ging, en toen brak opeens de pleures uit, zeg maar.

Jet: Duidelijke taal, ja.

Marieke: Toen kreeg ze en jeuk en ze werd gefrustreerder en de ontlasting werd slecht. Toen dacht ik: dit alles lijkt meer voedingsgerelateerd te zijn. En dat was ook net toen ik overgestapt was op een andere brok. Dus voor die tijd was het niet helemaal goed, maar was het oké in onze ogen. En toen gingen we over op andere brok en toen explodeerde het eigenlijk. Dus toen naar de dierenarts ook geweest en het één en ander doorgesproken. En toen op een gegeven moment opgestaan van er moet nu iets veranderen, want voor Mila is het niet goed, maar voor mij is het ook niet goed en ook mijn relatie met mijn vriend.

Jet: Maar je wordt ook gewoon onzeker ervan als baasje.

Marieke: Ja.

Marieke: En dat heeft natuurlijk ook weer effect op je hond.

Marieke: En op een gegeven met zijn je wandelingen niet meer leuk, want je denkt: ja, oh, als ik maar geen andere hond tegenkom. En je gaat zelf ook met een ander gevoel wandelen. En toen merkte ik gewoon dat je zelf gespannen raakt, omdat je continu je omgeving aan het scannen bent.

Jet: Ja, en je hond neemt dat natuurlijk dan ook weer over. Dus dat is toch een beetje een wisselwerking dan.

Marieke: Ja, en ik denk dat daarin uiteindelijk was het: oké, nu of nooit. Dus of we gaan dit nu keihard aanpakken en alle verschillende kanten bekijken van wat kan het zijn,?Of je moet voor Mila kiezen om te gaan kijken van wat is een betere plek voor jou? Want je wil niet dat jullie samen continu onder stress staan. Dus best wel lastig om daar zo doortastend in te zijn.

Viola: Heftig, ja.

Marieke: Maar ik dacht wel: nu gaan we ook alles ertegenaan gooien en alles proberen om het zo goed mogelijk te krijgen.

Jet: Ja, eigenlijk komt het er ook gewoon op neer dat op moment dat je besluit om een hond in je leven toe te laten, dat je non-stop bezig bent en blijft met opvoeden en observeren.

Nadieh Cuijten: En de zorg geven ook hè? Want mensen die werken vaak achteraf, maar je moet preventief zijn, dus ook elk half jaar een APK'tje doen. Laat je hond checken, al is het maar microtrauma, of juist microtrauma, maar daar wil je bij zijn, want macro zien we natuurlijk allemaal. Er is iets groots gebeurd, je hond is tegen een boom gerend, heeft pijn, janken, maar die kleine dingetjes die je niet ziet gaan op de langere termijn voor grote problemen zorgen. Bijvoorbeeld een werveltje wat niet goed zat of een pup is gevallen in z'n nest en hij heeft altijd daardoor bepaald gedrag laten zien, wil niet zeggen dat dat bij die hond hoort of dat het normaal is, maar omdat je hem dus niet laat controleren, omdat 'ie altijd al zo was, ontstaan er dus echt grote problemen op de lange termijn. Dus goed preventief inzetten, op tijd te controleren, heel belangrijk.

Marieke: Ja, en daar dus ook rekening mee houden dat een hond best wel een kostenplaatje met zich mee kan brengen.

Jet: Nou ja.

Viola: Absoluut.

Jet: Ja, dat is inderdaad wel een hele goeie ook, maar dat is...

Marieke: En dat ben je ook verplicht.

Jet: Vind ik ook.

Marieke: Want jij hebt ervoor gekozen, dus dan ja, ook daarvoor. Maar ja, het is wel...

Viola: En er zijn ook dierenartsen en verzekeringen voor mensen met een kleiner budget natuurlijk, dus ja wil niet zeggen als je niet zoveel te besteden hebt, dat je dan ook die zorg niet kan bieden.

Marieke: Ja, precies, dat is ook altijd wel goed om te melden. Nou goed, ik denk dat Josephine aandachtig heeft kunnen luisteren in het herkennen van de pijn van de hond. Zijn er nog websites die je eventueel aan zou kunnen bevelen?

Marieke: Als het over pijn gaat bij honden? Mijn collega Michelle Vrolijk, heeft een opleiding 'pijn voor honden', heb ik ook bij haar gedaan. Super opleiding, en die is ook te volgen voor eigenaren of mensen die gewoon bijvoorbeeld een trimsalon hebben, noem maar op, ook belangrijk dat zij pijn herkennen. En zij heeft ook een heel mooi e-boekje geschreven daarover, over pijn herkennen bij je hond. In mijn boek staat een heel stuk over pijn herkennen bij je hond. En dan de opleiding. Die kan ik iedereen die een hond heeft eigenlijk wel aanraden, want zo ga je pijn zelf leren herkennen.

Marieke: Nou, klinkt interessant.

Jet: Ja, dat klinkt heel interessant. Wij gaan dat eventjes op Instagram ook met jullie delen en in de shownotes van de podcast zal dat ook nog even gedeeld worden. Zo worden wij allemaal stapje voor stapje het allerbeste baasje voor het allerleukste hondje dat we ook toevallig allemaal hebben.

Marieke: Nou, dat is toevallig.

Jet: Dan komen we toch weer ergens. Dank je wel voor het luisteren en hopelijk luister je volgende week weer naar een nieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Als je deze podcast interessant vindt, schroom dan niet om er anderen over te vertellen op social-media of in het echte leven. Er schijnen mensen te zijn die niet van het bestaan van deze podcast weten. Vergeet je niet te abonneren op deze podcast in je favoriete podcastapp. En nog beter is het als je een review achterlaat, want dan wordt onze podcast beter vindbaar voor andere hondenuitdijvers. Heb jij ook een vraag voor de deskundigen, stuur dan een mail naar podcast@smuldier.nl. Enne... vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doei.

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een Smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mijn mensen?